

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967978128/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

»Hvi skulde vi vælge bestemte Dage eller Timer dertil?« svarede igjen den Første, »da dog Ingen veed, til hvad Tid Aanden kommer; thi den er som Vinden, der ligesaa godt kan blæse i den tiende og tolvte, som i den første Time, og ligesaa godt paa den sidste, som paa den første Dag i Ugen; men derfor anstaaer det os at vente paa den med Stilhed og Ydmyghed til enhver Tid.«

Nu bleve flere Bænke flyttede ud paa en grøn Plads, der var omgivet af Træer; men der var ingen særskilt Talerstol, der hørtes heller ingen Musik og ingen Sang eller Klokkeklang.

Alle toge nu Plads paa Bænkene og ventede i Stilhed paa Aandens Komme. Mændene havde deres Hatte paa Hovederne, og selv Husets Qvinder vare i deres daglige Klæder.

Men der forløb næsten en heel Time, hvori der neppe hørtes nogen Lyd, og Fulton troede allerede, at den dybe Taushed ikke vilde blive afbrudt, og at Forsamlingen vilde skilles ad, uden at Nogen havde talt et Ord.

Da reiste en af Brødrene sig og tog sin Hat af, hvorefter han udstødte et dybt Suk. Alle de Andre toge nu ogsaa deres Hatte af og reiste sig og sukede ligesom han. Derpaa taug han længe stille og begyndte endelig at tale i afbrudte Sætninger.

»De, som ere rykkede bort af Døden,« sagde han, »de, som ere skjulte bag Gravene, ere ligeledes tause, og vi skulle være indadvendte i stille Betragtninger og rykkede bort fra Verden og dens Forfængelighed, ligesom de.«

Efter disse Ord satte de sig alle ned igjen og der blev en ny Taushed, men noget efter stod en anden